

lighed, som Finanzministeren har forundt dem, til at afløse den rentefrie Gjæld. Det ligger nemlig baade i Statens og i Fæsternes velforstaaede Interesse, at den rentefrie Gjæld bliver afløst. Den Bønde, der ikke kan betale contant, kan nu istedetfor contant Betaling udstede en rentebærende Obligation for et reduceret Beløb af den rentefrie Gjæld. Enhver forstandig Bønde maa gaae ind derpaa; thi han har ingen Sikkerhed for sit Livs Vartighed, og det vil ogsaa i Regelen see, at de Allerfleste strax ville søge at faae deres rentefrie Gjæld forandret til rentebærende. Det stiller sig efter de Tabeller, efter hvilke Reductionen vil finde Sted, saaledes, at en middelaldrende Mand, en Mand paa 45 Aar vil kunne afløse sin rentefrie Gjæld med det halve Beløb ved enten at udbetale dette contant eller udstede rentebærende Obligationer derfor. Det er saa fordeelagtigt for Fæsteren, at han i Regelen gaaer ind derpaa. Efter min Overbeviisning vil der blive yderst Faa, som ikke gaae ind derpaa, og saaledes ville disse Bestemmelser faae meget liden practisk Anvendelse. Hertil kommer, at den Fæster, som gaaer ind paa at faae sin rentefrie Gjæld enten contant betalt eller forandret til rentebærende Gjæld, har langt større Frihed i hele sin Stilling; han kan, uden at være underkastet Indskrænkninger ved Afhændelse eller Udstykning af sin Gaard, langt bedre komme ud af det, eller er langt bedre faren. Jeg maa derfor holde mig overbeviist om, at det foreliggende Lovudkast i Praxis yderst sjelden vil komme til Anvendelse.

Ordføreren: Da jeg forrige Gang havde Ordet, forsøgte jeg at besvare de Uttringer, som bleve fremsatte af den høitagtede 3die Landstingsmand for 10de Kreds (Lütichau). Jeg skal derfor tillade mig at udtale, at Udvalget med Fornøielse skal tage disse Uttringer under Overbetelse, men det forekommer mig rigtignok, som allerede fra andre Sider er udtalt, at det reiste Spørgsmaal ikke kan finde sin Afgjørelse under nærværende Sag. For saavidt det af den høitærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) er fremhævet, hvorledes Renten af de saakaldte halve Kjøbe-

summer udgjøre en fast Canon, og, saavidt jeg forstod ham, aldeles maatte sættes i Klasse med Skatter og offentlige Afgifter, skal jeg bemærke, at dette dog ikke forekommer mig aldeles at være Tilfældet; thi dersom en Gienstand affhændes, og Sælgeren i Kjøbecontracten ikke omtaler den deri indestaaende saakaldte halve Kjøbesum — hvilket han jo ikke behøver med Hensyn til kongelige Skatter og Afgifter — vil han senere blive tilpligtet at godtgjøre Kjøberen det Beløb, som denne skal forrente til Statskassen; ligeledes skulle disse halve Kjøbesummer ifølge et Rentekammercirculaire af 20de Mai 1826 udbetales, hvor Udstykning finder Sted, forsaavidt de ikke naae et Beløb af 50 Rbd. Solv. Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremsførte af den ærede 7de Landstingsmand for 6te Kreds (Mau), skal jeg tillade mig at yttre, at det vel ved første Tieskast kunde synes, efter hvad jeg har udtalt, som om det kunde være ligegyldigt, om Forsaldstiden for Renterne sættes til 1ste April og 1ste Octbr. eller til de almindelige Terminer; men der er dog herved den Forskjel, at ifølge Udkastets Bestemmelser ville Renterne blive indførte i Debitorernes Statteböger, og følgelig være at udrede samtidigt med Skatterne og Afgifterne, hvorimod, naar Forsaldstidene være forskjellige, ogsaa Indbetalingerne til Uleilighed for Oppebørselsembedsmændene og Yverne selv vilde see til forskellige Tider.

Da Ingen videre begjærede Ordet fattedes det under Afstemning, om Sagen skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, der maatte ønskes stillede til anden Behandling, skal jeg bede afgivne inden imorgen Aften.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde, Lørdag Kl. 12:

Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Tillæg til Valgloven.

Mødet hævet Kl. 1³/₄.